

אבא, תודה!

אבא שבשמים אוהב את כולנו אהבה אינסופית! ועושה לנו הכל באהבה אינסופית ולטובתנו! מגיע לאבא שבשמים תודה מאיתנו!

העלון מוקדש לרפואת יצחק חיים בן אורית דוד בן תרצה נתנאל בן סימה חיה שרון בן זינה זלפה דוד בן תמר הודיה בת שלי מאיר מאור בן חיה רבקה אבשלום בן יהודית ואפרת בת ורד בתור שאר כל חולי עמו ישראל להצלחת חיים בן חנה שמחה ושלי בת שרה אור חיים בן שני מאור בן שני הילה בת הודיה יוסף חי בן שלי אהרון דוד בן שלי אליה בן מיכל חגית ישראל מאיר בן מיכל דוד בן אסתר אליהו בן חנוכה יעל בת איילה יוסף בן איילה משה בן מירה יעקב בן חווה. ולבריאות הצלחה פרנסה בשפע זיווג הגון וחזרה בתשובה אברהם בן מרסל רביד בן מיכל איתי בן ורוביק אהרון רון חי עדיז בן דליה וזן ציון בן דליה. לשמירה והגנה ליהודה בן דוד וענת רחל זליוסף בן דוד וענת רחל. ולהבדיל לעילוי נשמת אבי מורי עמנואל חיים בן חסידה, חנה שמחה בת פרחיה, אתי שונטל זאוי בת רחמימה גדי רפאל בן סאסו ששון לוי בן מינה, שרית שרה בת דבורה, רוחמה בת יהודית יוסף עזריאל בן חיים, רוברט ראובן בן חגינה יוסף ביסן בן שושנה אליהו ראובן בן רחל, חיים ויקטור בן רחל נועם בן עדן נריה בן סביה אליהו בן רחל עמוס בן שמחה חדזה בת טובה קרוין זורי בן אברהם חיים בן חביבה וגיבורי ישראל עמנואל מורנו בן שלמה חן בן עדי מתן בן פנינה ידידיה אשר בן נועם עוז ישעיה בן שירה יואיר בן איריס לשמירת והצלחת כל חיילי צה"ל כוחות הביטחון וכל עם ישראל ולרפואת כל הפצועים מהמלחמה ולהחזרת כל השבויים לשלום בריאים ושלמים ולעילוי נשמת כל הנרצחים הי"ד

כשכואב לך כואב גם לאבא שבשמים / תראה כמה אבא אוהב אותך!

כתוב בספר ישעיהו: "כי באש ה' נשפט", מדוע נאמר 'נשפט'? הרי היה נכון להגיד 'שופט' כיוון שהקב"ה לא נשפט. הסיבה לכך היא שכאשר יהודי חלילה חטא, והיה צריך לקבל עונש על חטאו, הקב"ה לא משאיר אותו לבד להתמודד עם עונשו, אלא ה' יתברך נכנס עימו לעונש.

אבא לא מותיר את הבן שלו לבד בחטאיו ובעונשים המגיעים לו "עמו אנוכי בצרה" - גם בצרתו אני נמצא יחד איתו. גם כאשר היהודי ברפש, רחוק מאבא שבשמים מרחק של קילומטרים ולפתע נפלה צרה לחיקו, אם נזכר בה' וצועק אליו ה' יתברך מגן עליו.

בתקופת השואה שני בחורים בסביבות גיל העשרים, היו במחנה עבודה והחליטו שדי להם לסבול והם בורחים. הם החלו לעשות בדיקות על זמני המחנה, מה ההתרחסות במידה שאדם בורח וגילו שבזמן הספירה אם מישהו נעדר יש צפירה ומתחילים בחיפושים אחריו שלושה ימים, אם שלושה ימים לא מצאו - הם מפסיקים לחפש במחשבה שהבורח לא שרד. כך, הבינו הבחורים ששלושה ימים יחפשו אותם.

יום אחד בעת עבודתם מחוץ למחנה, הם מצאו נגריה נטושה ובה בורות. הם סיכמו שישתתרו שם שלושה ימים עד יעבור זמן החיפושים ולאחר מכן ימשיכו בדרכם. במשך שבועיים, אגרו אוכל ומים וחיכו לרגע הנכון לזמן הבריחה. מיד לאחר ספירת הבוקר הם ברחו, הבריחה צלחה והם הגיעו לנגריה. ראו את הבורות ומיד נכנסו לאחד מהם כמתוכנן וכיסו את הבור בשלושה קרשי עץ כמתוכנן. זמן מועט לאחר מכן, נשמעה הצפירה! מיד הבינו השניים שכעת מחפשים אחריהם.

ביומיים הראשונים לחיפוש הם לא מצאו אותם, אך ביום השלישי הם שמעו צעדים שמתקרבים לעברם ולפתע שמעו צעקה בגרמנית: "בואו נרים את הקרשי עץ הללו ונבדוק", ברגעי לחץ אלו חשבו הבחורים בראשם, מדוע זה קורה לנו? ריבונו של עולם למה עכשיו?

הקצינים מרימים קרש אחד, מרימים קרש שני, נשאר אחד אחרון! ולפתע אחד הקצינים אומר: "קרוב לוודאי שאין כאן יהודים, הקרשים כבדים מדי להרמה" ולאחר מכן עזבו את המקום. הקלה גדולה אחזה את הבחורים שהתרגשו עד למאוד. מיד ניסו להזיז את הקרש האחרון שימלטו מן המקום, אך ללא הועיל! הם היו חלשים ותשושים, ניסו שוב ושוב ולאחר זמן מה הצליחו להזיז חצי קורה וכך בקושי לבסוף הצליחו לצאת מן הבור וחיהם ניצלו! ברגע זה הם הבינו את גודל הנס, שאם ה' יתברך לא היה שולח את החיילים להזיז את שתי הקורות הראשונים - הם לא היו מצליחים לצאת משם והיו נקברים בעודם חיים...

מכאן שהדבר שהיה נראה בעיניים רע התגלה כטוב מאוד! תאמינו, ותראו את האהבה של אבא שבשמים. (הרב שניר גואטה).

כמה פעמים בחיים עברת משהו שחשבת שהוא נלצק עברת איזה כאב איזו תקופה לא פשוטה ורצית להזיז אבא למה? זה שאתה מתפלל ואתה לא רואה תוצאה זה לא אומר שאבא שבשמים לא עושה משהו למענך! באותו רגע הוא רק חושב איך לתת לך את הטוב ביותר בעולם. הבטיח שאנחנו לא נאמינים בזה מספיק, הבטיח שאנחנו חושבים שאנחנו לא ראויים לטוב בחיים שלנו אבל אנחנו הכי ראויים ולא מצב מצבנו, לא מליץ לנו כלום אבל מליץ לנו הכל כי אנחנו היציבים האהובים של בורא עולם וחסר לנו את האמונה הזאת וחסר לנו את האמונה הזאת שהוא יתברך רוצה לתת לנו יותר ממה שאנחנו רוצים ולתת גם עוד יותר טוב ממה שאנחנו מצפים וחסרה לנו האמונה הזאת כי אנחנו לא מספיק מאמינים באהבה של אבא שבשמים ואי שאל מאמין באהבה של אבא לא מאמין באבא! והאהבה של אבא שבשמים גדולה יותר מכל הצרות שאתה עובר וזה יפתור לך הכל בחיים אם תרעים את האהבה הזאת!

אני מאמין שכדי להרעים את האהבה של אבא שבשמים זה צריך התודה כי אהבה מתבטאת בנתינה, מי שאוהב נותן! ואם תלוי לו תודה אתה תראה כמה אבא נותן לך ומזה אתה תראה כמה הוא אוהב אותך וזה ישנה לך את החיים כמו שזה שינה לי!

עוד יומיים החתונה של הבן. כל כולי הודיה, אולי אלף מזמורי תודה רחשו על שפתי בתקופה האחרונה. מהלך ברחובות ירושלים, סידורים אחרונים, ישתבח שמו.

לפתע, ללא שום אזהרה מוקדמת מעדתי, נפלתי, השתטחתי על הארץ ונחבלתי בפני. הרגשתי ששיניי נעו זזו ממקומם. דם נטף מפי. פני היו נפוחות. כן, יומיים לפני החתונה. עוגמת נפש. אנשים טובים סייעו בידי להתרומם. התיישבתי בתחנת אוטובוס להירגע. ו... כולי הודיה. בחרתי להסתכל על נקודות האור ואת כל הלא נעים להשאיר מאחור.

תודה רבה ה' שלא נשברו לי הידיים והרגליים, וב"ה אוכל ללכת, לרקוד ולשמוח בחתונת בני. תודה רבה ה' שהצלחתי לקום בעצמי. תודה רבה שנפלתי על המדרכה ולא על הכביש המחוספס, ודאי אז הפגיעה הייתה יותר רצינית. תוך כדי ההודיות אני מגלה שב"ה השיניים במקום וכל הדם שזב, יצא מהחניכיים.

שמחתי והמשכתי להודות, תודה רבה ה' שכעת אינני צריך לרוץ ולטרוח ללכת טיפולי שיניים לא נעימים, ותודה שלא אצטרך לרוקן את כיסי על תשלומים יקרים עבור הטיפולים. תודה רבה ה' על כל מה שכן בסדר. תודה רבה שלא נפגע לי הראש. ב"ה אני בהכרה, החשיבה שלי בסדר, הזיכרון בסדר. הידיים בסדר, הרגליים בסדר. תודה רבה ה' שאם צריך כפרת עוונות אז שיהיה לכפרת עוונות. תודה רבה ה' שלא הייתה עוגמת נפש גדולה מזו.

אך היה משהו שקצת או שבעצם מאוד הפריע לי. כשראיתי את עצמי הדמות שנראתה שם הייתה מעוררת חמלה. שפתיי היו נפוחות ואדמומיות, מצב לא נעים ואפשר לומר די מבייש. ב"ה ידעתי שהכל נהיה בדברו. אז פניתי אליו וביקשתי ממנו, הכל יכול, שעד החתונה זה יעבור, שתרד הנפיחות ואראה נורמלי. ועוד הבטחתי, שאם אכן אזכה לראות את הישועה -אפרסם בקו קול תודה אליו אני מחובר זה שנים רבות.

וכך היה. הנפיחות יחסית ירדה ולא הייתה בולטת, תודה להקב"ה. אינני יכול להתיימר ולחשב חשבונות שמים אבל הלב שלי מרגיש שבזכות כל ההודיות זכיתי לישועה. מה שוודאי הוא שזכיתי לעבור את הניסיון הזה באמונה, בהודיה ובשלוות נפש, והכי חשוב עם חיבור חזק לה', שזו מבחינתי המתנה הכי נפלאה שאפשר לקבל בעולם.(עלון קול תודה).

תודה על מה שהיה, ועל מה שכמעט לא היה!

רפאל (שם בדוי לבחור אמיתי מאד) הוא בחור די מבוגר. רוב ידידיו כבר נישאו מזמן, חגגו בריתות ופדיון הבן, והיו גם זריזים שחגגו כבר חלק'ה. רק הוא נותר מאחור, לומד ומתעלה.

הצעות שידוכים עלו וירדו, התחממו והתקררו לסירוגין, אך אף אחת מהן לא קרמה עור וגידים לכדי זיווג של ממש. בורא עולם עוד לא רצה אותו מתחת לחופה.

סוף סוף, כשכבר היה בן 26 הוצעה לו הצעה מצוינת. אסתר בחורה כלילת המעלות, השידוך התקדם יפה, שני הצדדים הראו נכונות, וכל שנותר היה לחגוג את הוורט.

ביום המיועד חזר הבחור לביתו, אבל האווירה... לא עליזה כצפוי. שעה קלה קודם לכן התקשר השדכן, ובפיו בשורות מאכזבות. הצד השני לא רוצה להמשיך. הכמעט-חתן לא ידע את נפשו.

הוא הסתגר בחדרו כמחצית השעה, ואז יצא להוריו. "הקדוש ברוך הוא, הואשהותיר אותי כמעט אחרון בוועד שלי בישיבה, והוא שהחליט שהשידוך הזו לא בשבילי. הוא שידע מה טוב עבורי, והוא שגרם למשפחה לשנות את דעתה. אני חייב להודות לו על כך! אני יוצא לכותל המערבי להודות לה' על חסדו הגדול, שהוא בוודאי לטובתי."

ובכן יצא הבחור-כבר-לא-כמעט-חתן אל הכותל המערבי. שעה ארוכה שפך את ליבו בהודיה חמה לבורא העולם על הסירוב שבוודאי לטובתו. בשמחה רבה סיים את תפילתו ופנה לעזוב את רחבת הכותל, כשלפתע צלצל הסלולארי שלו. מהמכשיר בקע קולה הנרגש של אימו. "בוא מהר הביתה! יש וורט! הם רוצים!" ובכן קם ונהיה, בית של הודיה.(עלון קול תודה).

איך יגמרו הייסורים שלך?

השפת אמת כתב במכתב לאחד, 'שמעתי שיש לך ייסורים, אתה לך עצה שהייסורים יחלפו.

מובא בהלכה שאין עוֹלִים לתורה באמצע התוכחות, שאומר הקב"ה אין זה בדין שבני יברכוני ויקבֹּלוּ תוכחות

ולכן גם אתה תתרגל כל העת להודות ומאילא לא יגיעו אליך התוכחות והקב"ה יקח ממך את הייסורים.

שנזכה כולנו תמיד להודות מתוך שפע טובה וברכה. אמן!

חידוק באמונה / לא משנה איפה אתה נמצא תזכור תמיד!

כל יהודי ויהודייה, לא משנה באיזה מקום אנחנו מרגישים שאנחנו מונחים אנחנו חייבים לזכור ולדעת תמיד -
 שהשם יתברך אוהב אותנו *תמיד*, ומחכה ומצפה לשמוע את התפילה והדיבור של כל אחד ואחת מאיתנו, ומאזין לכל מילה שיוצאת לנו
 מהפה ורובה תמיד רק לעזור לנו ולעשות לנו טוב.
 כל תכלית הבריאה הכללית וכל תכלית הבריאה הפרטית של כל אחד ואחת מאיתנו -
 זה רק כי השם יתברך רצה רוצה וירצה לגלות לנו את הרחמנות שלו.
 והתענוג הכי גדול שיש להשם יתברך, זה שיהיה לכל אחד ואחת מאיתנו רק טוב.
 ובגלל זה אנחנו צריכים לזכור תמיד בכל משבר שאנחנו עוברים, בכל קושי, בכל מחסום -
 ילחשם יתברך יש רחמים בלי גבול ובלי סוף, שיכולים לעזור ולהושיע כל אחד ואחת מאיתנו מהצרה הגדולה והחושך הקשה שכל אחד
 נתקל בו במהלך החיים.*
 גם אם לא מגיע לנו, כי אין אדם בעולם שיכול לבוא ולומר שמגיע לו - אף צדיק בעולם לא יכול לומר את זה.
 אלא כל מה שהשם יתברך עושה זה חסד ומתנת חיים.
 גם היהודי הכי "קטן", שנמצא במקום הכי חשוק ושפל -
 השם יתברך שומע אותו, רואה אותו, משגיח עליו, ורובה תמיד רק לטובתו ומוכן תמיד לעזור לו כי לאמרות הכל - הוא תמיד נשאר הבן
 של מלך מלכי המלכים.
 כל כל יאוש ושברון מגיעים מהמחשבה שאנחנו חושבים שלמצב שנכנסו אליו אין פתרון, ולכן מאבדים תקווה.
 אבל שאנחנו זוכרים את האמונה והתפילה, יודעים שאין שום מציאות שהשם יתברך לא יכול להושיע אותנו.
 בגלל זה אנחנו צריכים לזכור תמיד -
 מספיקה להשם יתברך תפילה אחת אמיתית מעומק הלב כדי להפוך את החושך לאור הכי גדול שיכול להיות
 אסור להתייאש מהתפילה, אסור לחשוש, אסור לדאוג אלא לברכות בהשם יתברך ולדעת בלב שלם שאין שום מעצור שיכול לעצור אותו
 מלהושיע.

לפרסם את הנס / ניסים מהמלחמה (וואו!):

"הכל התחיל ב-7 לאוקטובר. יצאנו מהתפילה ופתאום שמענו שהתחיל משהו הזוי. לא האמנו. רצנו כל החברה הקרביים להביא
 טלפונים. אני חייל משוחרר וידעתי שלא יקראו לי למילואים אז הרמתי טלפון למ"פ שלי והוא אמר לי שהם בצאלים. במוצאי
 שבת ב-2:00 בלילה הצלחתי להגיע לצאלים. ניסיתי להיכנס ואמרו לי: "שמע, אתה לא יכול להיכנס כי זה גדוד סדיר וזו בעיה
 להיכנס לשם". הבנתי שהסדרניקים יהיו בחוד. מה עשיתי? חייתי שטנקיסט אחד יתעייף ואני אכנס במקום. אחרי כמה ימים,
 באמת טנקיסט אחד יצא.

ישר אמרתי למ"מ שלו שאני אשמח להיכנס במקום. הקב"ה עשה לי נס והצלחתי להיכנס. בהתחלה היינו בזייתון. התנהלה שם
 מלחמה קשה ושני חברים שלי נפצעו. לאחר מכן היתה הפסקת אש ויצאנו. כשהיא נגמרה נכנסנו לסג'עייה. המחבלים בסג'עייה
 התארגנו טוב. הם עמדו בתצפיות ועמדו והכינו את המטענים בצורה מסודרת. כשהגענו לשם, התחילו מתקפות רציניות.
 מלחמה. זה היה מפחיד ומרגש כאחד, כי אתה מרגיש שאתה לוקח חלק מהדבר העצום הזה! לפני רגע הסתכלת על לוחמי כיפור
 הגיבורים בהתרגשות ואז פתאום אתה בעצמך הולך להילחם וזוכה לזכות הזאת. זה משהו שממש התרגשתי ממנו.

ביום שישי, נר שמיני של חנוכה היינו עם גדוד 51 של גולני ועשינו חיפוי לכיוון צפון. תוך כדי אני אומר לאל, המ"מ: "אלי, בוא
 נעשה מקת"גים" (מקת"גים זה מקרים ותגובות. מה קורה במקרים חריגים ומה התגובה שצריך להגיב). אז הוא בא לנהג הטנק
 ושואל אותי: "אבישי, מה אתה עושה אם אני, עמיחי ושקד נפצעים?" והנהג עונה: "אני עושה כך וכך". אז אלי אומר לו: "שמע,
 אתה צריך לעשות ככה וככה". חצי שעה אחר כך מה קורה? אני, התותחן והמפקד נפצעים ובאמת תפעלנו את זה מדהים.

מחבל הצמיד לנו מטען וברח והחבר שלו ירה עלינו RPG. הם עשו את זה בו זמנית. הטיל חדר את הטנק מצד שמאל וחטפנו
 פגיעה. אני, הקשר הייתי בצד שמאל וזה פשוט חדר את הראש ועבר לי ברגליים. חשבתי שהרגליים שלי נתלשו, אבל לא רציתי
 לראות. כל הזמן ראיתי שמעליי עוברים פצועים והמחשבה שעוברת בראש היא 'וואי יש מצב שזה יגיע אליי...' כשנפצעתי אמרתי
 לעצמי 'וואו עכשיו התחיל המשחק, בוא נתחיל לצאת מפה בחיים'.

ישר ניסיתי לשים על עצמי ח"ע(חוסם עורקים) והנהג התותח עזר לי. הוא שם עליי את הח"ע וזה מה שהציל אותי.

דיממתי המון. נפתח לי עורק ברגל שמאל ועוד כמה ס"מ נפתחו בעורק בירך. זה היה עניין של זמן עד שלא הייתי. המ"מ שהיה
 אחריי, קיבל את הרסיסים, גם הוא שם על עצמו ח"ע ויצאנו מהטנק. תוך 40-50 דקות היינו כבר בבילינסון. כל הזמן ניסיתי
 לשמור על הכרה ואמרתי הרבה פסוקים. זה מרגש ומפחיד לדעת שאתה הולך להקריב את עצמך.

אני מנתק את החיים שלי עכשיו. אין שקד. אני כולי צינור של עם ישראל, של האומה. בבית החולים הייתי חודש ועכשיו אני
 בשיקום בבית לוינסטיין. הרופאים לא הבינו איך אני כבר עומד על הרגליים ב"ה. סיפרתי להם שיש כוח רוחני שיודע לרדות
 בחומריות, והוא מצליח לקרות ע"י תפילה..." (סמ"ר שקד שיליאן, מתוך ראיון בערוץ 14).

"לעתיד לבוא תהיה עבודתנו להודות לה' ברוך הוא על כל טובה שחשבונו שנעשית על ידנו, אך באמת נעשה הכל על ידו יתברך."

"בכדי שתפילתך תוכל לעלות לפני ה' יתברך, עליך לדבק מחשבתך ברחמי המרובים."

"כל עוד שאדם חושב שה' ברוך הוא חייב לו איזה דבר, אינו יכול להשיג את היראה ממנו יתברך." (הגאון הינוקא)

עץ הסקיה הוא אחת מתופעות הטבע המופלאות, הוא נחשב לעץ הגבוה ביותר, ועשוי להגיע לגובה של למעלה ממאה מטרים. תארו לעצמכם - בניין של כ-35 קומות. ההיקף שלו הוא כ-30 מטר, כלומר 17 אנשים נותנים ידיים זה לזה. הפרט המפתיע הינו השורשים שלו. כדי להעמיד עץ כזה, לאיזה עומק לפי דעתכם צריכים השורשים שלו לצלול פנימה לתוך הקרקע? עשרה מטרים? 20 מטרים? או אולי יותר?

הם מעמיקים לא יותר מ-4 מטרים, ויש אפילו הרבה פחות. איך זה יכול להיות? כיצד הם מצליחים להחזיק עץ בגודל כזה, בלי שהוא יתמוטט? הסוד הוא באחדות. הכוונה היא ששורשי הסקיה מתפרשים לצדדים, לרוחב של 30-45 מטרים מהגזע, והם נקשרים לשורשי סקיות אחרים הקרובים אליהם, וכך הם "אוחזים ידיים" ויוצרים רשת תת קרקעית חזקה.

התורה מתארת כיצד כל שבט חונה סביב למשכן, כל אחד במקומו, וכולם יחד יוצרים מחנה אחד גדול - מחנה ישראל. כל עץ עומד בפני עצמו, וכך כל שבט עומד בפני עצמו, אבל משהו אחד מחבר את כולם - השורשים.

השורשים של עם ישראל הולכים אחורה למעלה מ-3330 שנה, למתן תורה. שם הפכנו לעם וקבלנו את התורה, ובכל שנה בחג שבועות, מתן תורה חוזר. אך היה תנאי במתן תורה, שאף הוא קשור לאחדות: "ויהיו שם ישראל...", כאיש אחד בלב אחד. לכל היהודים, גם אם הם שונים אלה מאלה - יש שורשים זהים. כמו שהמפתח להרמוניה אינו בכך שכולם מנגנים אותו צליל, אלא בכך שכולם מכוונים לאותה מנגינה - כך עלינו לזכור, בפרט בתקופה זו, את המאחד ולא את המפריד, את המשותף ולא את השונה. אחווה אינה מבטלת זהות - היא מכבדת אותה, ומרכיבה ממנה שלם גדול יותר.

יהי רצון שנזכה כולנו לחזור לשורשים שמחברים בינינו. אין דבר שמאחד יותר מהכאב המשותף - ואין דבר שמרפא יותר מהתקווה המשותפת. כולנו תקווה לחזרתם של החטופים, השקט, השלווה והשלום. אך השלום חייב לשרור קודם כל בינינו, ואחר כך יוכל להיות שלום גם עם שכנינו. (הרב יצחק פנגר)

אם אתה לא מעריך את עצמך איך תעריך אחרים?

אומר רבי יעקב יוסף מפולנא: בן אדם שלא מכיר את הערך שלו, איך יכיר את הערך של הזולת? של האחרים? כשבן אדם מסתכל על עצמו בצורה שלילית, הכל על הפנים, הכל גרוע, אין בו שום דבר טוב, בוודאי שככה הוא גם יראה את כל הסביבה. לעומת זאת בן אדם שמבין את הערך שלו, אומר: נכון, אני לא מושלם, אבל אני משתלם, אני כל הזמן מנסה ואני מלא מלא, מלא מלא, מלא בטוב, יוכל גם לראות את כל הטוב שיש מסביב, שיש בעולם, שיש באחרים. ולוואי שנזכה לבחור לראות את הטוב.

אחים יקרים תודה רבה רבה לאבא שבשמים שמזכה אותנו ויש ביקוש לעלון והוא תופס תאוצה ואנחנו רוצים להגדיל את הכמות, מי שרוצה להיות שותף בעלון, להפיץ נא ליצור קשר במס' 0532772613 - יוסף חיים, או לנסות במספר 0544541754 - איתן אביאל לוי. לקבלת העלון במייל, הערות, לשתף סיפורים, מחמאות, וכו' - abataoda1234@gmail.com

זמן חיוך(לא לשכוח ליישם את עצת הזהב פה למטה זה הדבר הכי חשוב בעלון):

- בדקתי בשבילכם ומסתבר שאם ממשיכים לנסוע אחרי שהצפצוף של הרוורס נהיה רצוף, יש בום.
- מחקרים מוכיחים שאם לא שמת מצעים חדשים מיד אחרי שהורדת את הישנים, הסיכוי לישון על מזרן ללא סדין גבוה יותר.
- ההבדל בין ילד לשעון מעורר זה שבשעון מעורר אפשר לבטל את הנודניק.
- מתפלל שמונה עשרה, משקיע בברכות, מכוון בטירוף, פתאום שוכח יעלה ויבוא.... חוזר את התפילה במהירות וחושב "סליחה אני רק יעלה ויבוא".
- תהליך הכביסה: כביסה: 40 דקות ייבוש: 60 דקות קיפול והחזרה לארון: 17 עד 14 ימי עסקים.
- *לוקח עוגייה* - שם יד מתחת לפה כדי שלא יפלו פירורים לרצפה* *מסיים את העוגייה* -זורק את הפירורים מהיד לרצפה*.
- לא רבים יודעים אבל השיר ירושלים של זהב נכתב על מחירי הדירות בעיר.
- סמוטריץ': הסיוע לא נכנס לחמאס. אלא לתושבי עזה. אם חמאס לוקח שידעו שאין להם מחילה אפילו ביום כיפור וזה גזל גמור!!
- למה תאומות סיאמיות מצחיקות אחת את השניה? כי יש להן את אותו ראש.
- יש שתי סיבות למה אנחנו לא סומכים על אנשים: 1. אנחנו לא מכירים אותם. 2. אנחנו מכירים אותם.
- אין אחד שלא הכין תסריט מוכן בראש לרגע שיתפוס אותו שוטר בכביש..
- איך יש לי כזה בלגן בחדר אם אני לא עושה כלום חוץ • מלשכב במיטה ולהיות בפלאפון?
- הקטע הזה שאתה מקלף ביצה, והכל הולך מושלם ואז הקליפה האחרונה כזה: "שאף אחד לא יזוז!! אני לוקחת חצי ביצה איתי! זרוק אותי לפח ואף אחד לא יפגע!"
- בגדול אני איי רובוט של סופגניות.

עצת הזהב שתהפוך את חייכם לגן עדן בעזרת ה' יתברך: לקחת 15 או 10 דק או אפילו 5 דק ביום כל אחד לפי יכולתו, ולפנות לבורא עולם כאל אבא שאוהב אותך בלי סוף!!! ולהודות לו על כל הדברים הטובים שיש לך בחיים ולפרט כמה שיותר. תמש להודות על כל בקודה טובה אפילו הכי קטנה שיש. אפילו להגיד את זה בפה לדוגמא: "אבא שאוהב אותי בלי סוף תודה על הבריאות, תודה שאני רואה תודה שאני רואה צבעים וכו' אבא שאוהב אותי בלי סוף תודה על המשפחה תודה על אמא וכו'..." וליישם את זה בהכי פשטות שאפשר! כמו ילד קטן שאומר תודה לאבא האוהב שלו. כל מה שקורה לך בחיים הוא מאבא שאוהב אותך בלי סוף ולטובתך! ∞❤

